

[Holstein.]
 ministrationen. Jeg formoder, at man ikke fra Venstres Side vil stille Forslag om yderligere Nedskæring af de sociale Love. Jeg formoder, at det Sted, hvor Venstre nu ønsker at sætte ind med finanspolitiske Indskrænkninger, det er i Administrationen og med Hensyn til Finansbevillingerne, og hvis det er Tilfældet, kan jeg kun sige, at den ærede Ordfører for Venstre har min fuldeste Tilslutning, thi jeg har altid hævdet, at paa disse Omraader laa der en stor Reformopgave til Løsning. Jeg har kun beklaget, at den forrige Regering ikke begyndte med denne Opgave, men begyndte med noget saa sart, saa ømtaaeligt og saa brændbart i den valgagitoriske Polemik som de sociale Love.

Jeg maa maaske i den Forbindelse tildele mig at spørge den højtærede Landbrugsminister: Hvorledes gaar det til, at Statens Skove ikke forrenter mere end mellem 1 og 2 pCt. af Ejendomsskylden, naar private Skove under blot nogenlunde fornuftig Driftsledelse og under normale Forhold er 4 pCt.'s Forretninger? Selvfølgelig kan der være saadanne Brændselspriser og Brændselskonjunkturer, at man maa indskrænke Hugsten i et Aar, saaledes at Skovene forrenter sig daarligt; for man maa selvfølgelig her som i enhver fornuftig Bedrift følge med Priskonjunkturerne. Men under normale Forhold vil jeg hævde, at de private Skove normalt er 4 pCt.'s Forretninger. Naar de private Skove er det, hvor kommer det sig saa, at Statsskovene er en 2 pCt.'s Forretning? Skulde det ikke skyldes en alt for stor Funktionarisme i Driften af Skovene og slette Driftsmetoder?

Maa jeg dernæst vende mig til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og spørge ham ogsaa i Anledning af den højtærede Finansministers Afskrivning paa Statsbanernes Anlægskapital, om det ikke var paa Tide at tage Spørgsmaalet om Statsbanernes fremtidige Administration og hele økonomiske Stilling i vort Samfund op til en indgaaende Overvejelse. Jeg maa maaske i denne Forbindelse minde om, hvad der fremgaar af Statsbanernes egen Aarsberetning, at det Arbejde, der udføres i Statsbanerne af de forhaandenværende Funktionærer, bliver mindre og mindre som Følge af Udviklingen af Automobilismen.

Forholdet er det, at det gennemsnitlige Antal Personkilometer pr. Funktionær i Statsbanerne i 1913—14 var 60 000, i 1926—27 50 000 og i 1927—28 ligesaa 50 000; for Tonskilometerens Vedkommende pr. Funktionær — det er altsaa Godstra-

fikken — var Tallene i 1913—14 41 000, i 1926—27 26 000 og i 1927—28 27 000. Samtidig var den gennemsnitlige Løn pro persona i Statsbanerne i 1913—14 ca. 1 400 Kr., i 1926—27 ca. 2 900 Kr., i 1927—28 ca. 3 000 Kr. Med andre Ord, Arbejdsydelsen i Statsbanerne er aftagende i Sammenligning med Lønningerne gennemsnitlig set pr. Funktionær, og hele Udviklingen viser, at Tendensen fortsat vil gaa i den Retning.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder har ved en tidligere Lejlighed — det var vist i øvrigt som Ordfører for Socialdemokratiet under det foregaaende Ministerium — udtalt, at han var enig med mig i, at Danmark er et godt Motorland og et slet Jernbaneland, og den højtærede Minister for offentlige Arbejder har jo ogsaa for Aar og Dag siden i Artikler i „Berlingske Tidende“ fremhævet Betimeligheden af en Reform af Statsbanernes Administration.

Jeg vil spørge den højtærede Minister, om han ikke ud fra de Kendsgerninger, der her foreligger i tørre Tal, ud fra hele den Grundbetragtning, hvori han er enig med mig, og ud fra de Synspunkter, han selv tidligere har fremsat, kunde mene, at det var betimeligt at undersøge, hvorledes Forholdene for Jernbanernes Vedkommende er i Lande som Belgien, Italien og Tyskland, hvor man er gaaet over enten helt fra Statsbanedrift til Privatdrift eller i hvert Fald som i Belgien er gaaet over til at bortforpagte Statsbanerne til et privat Aktieselskab, i hvilket Staten er stor Aktionær. Jeg tror, at det vilde være i høj Grad ønskeligt for vor Finanspolitik og vor Samfundsøkonomi, om hele det Spørgsmaal, der hedder Trafikmiseren, hele Spørgsmaalet om det Smertensbarn, der hedder de danske Statsbaner, blev taget op til grundig Overvejelse med en tidssvarende Reform for Øje.

Endelig vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, om det ikke var muligt at opnaa yderligere Besparelser ved Indskrænkning af Personellet i Administrationen, for jeg tror, at det Forhold, der viser sig her i Statsbanerne, at Arbejdsydelsen pr. Funktionær nu er mindre i Forhold til Lønnen, end den var i 1913—14, ogsaa gør sig i høj Grad gældende i andre Administrationsgrene. Jeg kunde tænke mig, at hele den danske Administration, baade Statsadministrationen og ogsaa den kommunale Administration, trænger til en dybtgaaende Reform. Jeg tror, at der vil kunne spares meget store Beløb i Administrationen for det offentlige, baade for Staten og Kommunerne, hvis man virkelig vilde tage